

ἐν τοσούτῳ σεμνύνεται διὰ τὰς κατακτήσεις, τὰς ἀνακαλύψεις, καὶ τοὺς θριάμβους του.

N. Δ.

ΑΓΡΙΑΙ ΝΗΣΣΑΙ. (1)

Ἀνέγνωμεν εἰς Ἀγγλικὸν σύγγραμμα τὰ ἐφεξῆς·
« Διετάχθη τὸν παρελθόντα χειμῶνα νὰ διαγράψω νέον σχέδιον διὰ τὸν ἐν τῇ κομητείᾳ τοῦ Βούκιγκαμ ἐξαίσιον κήλον τοῦ Ἐδγέρλεϋ. Μετὰ τὴν διαγραφὴν, ἀπεράσιμα νὰ μεταφέρω εἰς νησιδίον κείμενον ἐν μέσῳ τῆς καθωραϊζούσης τὸν τόπον ἐκεῖνον λίμνης, τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν ὅ.α νὰ κατασκευάσω τὸ προσεχὲς ἔαρ περιέρχους τινὰς οἰκοδομὰς. Ὁ πάγος ἦτο πυκνότατος, ὁ οὐρανὸς εὐδύος, καὶ ὁ βορρᾶς ἐπνεε λάβρος καὶ ἀδιάκοπος. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν μου, ἀποικία τις νησιῶν ἀγρίων, ἐμφωλεύουσα πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς λίμνης, εἴλκυε τὴν προσοχὴν καὶ τὴν περιέργειάν μου. Ἦκουσα πάντοτε ὅτι αἱ ἀγριαὶ νῆσοι ἀποσύρονται τὸν χειμῶνα εἰς τὰς λίμνας ἢ τὰ λιμνάζοντᾶ ἐκεῖνα ὕδατα τὰ μὴ προβαλλόμενα πολὺ ἀπὸ τὸ ψῦχος. Ἐκλέγουσιν ἄρα τὰ θερμότερα μέρη· πρέπει ὁμῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι προσπαθοῦσι καὶ αὐταὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν πῆξιν τοῦ ὕδατος. Καὶ ὡς ἀπόδειξιν διηγούμαι ὅ,τι εἶδον ἰδίαις ὀφθαλμοῖς.

Αἱ νῆσοι ἦσαν δρητημέναι εἰς δύο φάλαγγας, τὴν μὲν ἐνεργοῦσαν, τὴν δὲ ἐφεδρεύουσαν, καὶ ἀλληλαδιὰ δόχως μεταλλάσσόμενας. Ἡ ἐνεργοῦσα εἰτῆρχετο εἰς τὸ ὕδωρ, ἐπληρίαζεν ἐγγύτατα τὸν πάγον, καὶ περυγίζουσα ἀδιακόπως καὶ κινουμένη ἄνω κατω τὰ γέως, συνετάρασσε τὸ ὕδωρ. Οὕτω πράττουσαι ἐμπόδιζον τοῦτο νὰ κηχθῆ, ἐνῶ εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος, ὁ πάγος ἦτο τοσούτῳ στερεὸς, ὥστε καὶ κορμούς δένδρων μεγίστων ἐδύνατο νὰ σηκώσῃ. Ὅσάκις αἱ ἐργαζόμεναι ἀπηύδιζον ἄφρον φωνὴν ὀξείαν καὶ περυγίζουσαν, ὡς στρατιῶται ὑπέκοντες εἰς τὴν κλήσιν, ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ κοιλιώματα τῶν βράχων ἡ ἐφεδρεία, καὶ διεδέχετο τὴν πρώτην φάλαγγα. Παρατήρησα ὅτι πρῶτον ἔργον τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ ὕδωρ νησιῶν ἦτο, τὸ νὰ κολυμβῶσι πλησίον τοῦ πάγου, νὰ βυθίζωνται· καὶ νὰ τὸν κατακερματίζωσι. Καὶ τὸ ἀξιοπεριεργότερον, καμμία περίστασις δὲν ἴσχυε νὰ τὰς ἀπομακρύνῃ τοῦ ἔργου των· τὸ σύριγμα, ἡ ὁ κρότος τῶν χειρῶν, τῶν ἐργασιῶν, ἡ ἡ βολὴ λίθου ἐν μέσῳ τῆς ἐργαζομένης φάλαγγος, ἄτινα μόνα, κατ' ἄλλας περιπτώσεις, ἤθελον ἀρκεῖν νὰ διασκορπίσωσιν αὐτὴν,

ἐπὶ τῆς παρούσης δὲν ἔφερον κανὲν ἀποτέλεσμα. Ἐπὶ τῆς ἀπαθοῦς φυσιογνωμίας των δὲν ἐφάνετο κανὲν σημεῖον ταραχῆς· ἐξ ἐναντίας ἐσυμπέρανον ἀπὸ τὸ μικρὸν ἐξόγκωμα, τοῦ λαιμοῦ των ὅτι ἠθάνοντο τὴν ἔπαρσιν ἐκείνην ἣτις προέρχεται ἀπὸ τὴν εὐδοκίαν τῆς συνειδήσεως ὅταν ἐκτελῆ τις τὸ χρέος του. Τὸ ἔργον ἐκάστης φάλαγγος διήρκει μίαν ὥραν περίπου· εἰργάζοντο δὲ νυχθημερόν, καὶ διὰ κόπων ἀδιακόπων κατώρθωσαν νὰ ἔχωσι μέρος ὕδατος ἀπηκτον ἐφ' ὅλου τοῦ χειμῶνος·»

ΕΞΑΙΣΙΟΝ ΚΑΛΛΟΣ.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Μαΐου πλῆθος ἀπειρον συνηθροίσθη πρὸς τὴν ἄκραν τῆς ὁδοῦ Chaise¹ ἐν Παρισίοις. Αἰτία δὲ τῆς συβροῆς ταύτης δὲν ἦτο οὗτ' ἐγκλημα, οὗτ' ἔρις, οὔτε συμβεβηκὸς ἔκτακτον, οὔτε οὐδεμία τῶν συνήθων αἰτιῶν τῶν συναθροίσεων. Τί ἦτο λοιπόν; Θαυμασμὸς, καὶ θαυμασμὸς ἰδιόζων εἰς καρδίας τῶν Γαλλῶν . . . Θαυμασμὸς κάλλους γυναικείου!

Κυρία τις, περικόμφως ἐνδεδυμένη, εἰσελθοῦσα τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἰταλῶν, εἶχε κάλλος τόσῳ σπάνιον καὶ τόσῳ καταπληκτικόν, ὥστε εἴλκυεν ἐν ἀκαρεῖ ὄλων τὰ βλέμματα, καὶ ἐμάγευτεν ὄλους εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὥστ' ἐμεινον ἀκίνητοι ὡς ἀπολιθωμένοι. Τὸ πλῆθος συνεπυκνοῦτο ἀδιακόπως. Καὶ ὅσοι μὲν τὴν εἶχον ἰδεῖ ἐξέφραζον γεγωνυῖα τῆ φωνῆ τὸ ἐνθουσιασμὸν των, καὶ ἠρέθιζον οὕτω πῶς τοὺς ἄλλους νὰ τὴν ἴδωσιν· ὥστε ὅλοι ἀνέμενον τὴν ἐξόδον τῆς ὥρας Κυρίας.

Μόλις δὲ παρευτιάσθη εἰς τὴν πύλην καὶ ἀνευρημαῖα ἀκράτητοι ἤχησαν πανταχόθεν. Ἡ Κυρία, πτοηθεῖσα, ὠπισθοδρόμησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Μετὰ μικρὸν προσπαθήσασα νὰ ἀναχωρήσῃ δι' ἄλλης μικρᾶς ἐξόδου, παρατηρήθη καὶ ἐπερικυκλώθη ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν. Τότε προτεκλήθησαν οἱ χωροφύλακες νὰ διασκορπίσωσι τὸ πλῆθος· ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἐδύνατο νὰ ἐφαρμόσωσι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὸν περὶ συναθροίσεων νόμον, διότι αὐτὸς δὲν ἐπρονόει καὶ περὶ συναθροίσεως δια λόγον θαυμασμοῦ ὡραίας γυναικός. Βαρβαρώτατον δὲ ἤθελεν εἶσθαι εἰάν ἔτρεφον τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ λαοῦ μετὰ τὰς τρεῖς προσκλήσεις τῆς διαλύσεως.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί ἀπεράτισεν ἡ Κυρία; ἐπερίμεινεν ἕως οὗ ἀπαυδῆσαν τὸ πλῆθος διαλυθῆ μόνον του. Καὶ τῶνόντι τὸ πλῆθος ἀπηύδησε, καὶ αὐτὴ ἀνεχώρησε τέλος πάντων.

(1) Ἀγριόπαππες αἰ. Οἱ Ἕλληνας εἶχον πολλὰ ὀνόματα διὰ νὰ σημειώσῃ τοὺς εἶδους τοῦτου τὰ πτηνὰ Ἐλεγον, βοσκίδας, φασκίδας, κολυμβίδας, καρκεθαλίδας, καὶ αἰθύας. Ἀλλὰ, διὰ τίνος ἐξ αὐτῶν διακρίνοντο αἱ καθ' ἑμᾶς ἀγριόπαππες; Ἐν τῇ ἀπορίᾳ μου, τίς ἐβήτησα ἀγρίας νῆσους. Σ. Μ.